

Onze voorbereiding op het Mysterie van Pasen – een oefening in vereenvoudigen.

De periode van de Voorvasten en Grote Vasten biedt ons een uitdaging, om op zoek te gaan in de versplinterde en gebroken mens naar de oorzaken die de eenheid van lichaam, ziel en geest in de weg staan. De Tollenaar en de Farizeeër zijn hiervan een toonbeeld. Hoogmoed en nederigheid leven in tegenstrijd in de mens, geschapen naar het Beeld van de Drie-Eenheid en drukken zich uit in een enerzijds pompeuze en overmoedige of een anderzijds bescheiden en deemoedige attitude naar lichaam en geest. De mens is op zoek naar 'de mens in de mens' om zijn tegenstrijdigheden te herstellen en zijn integriteit terug te vinden. Daarbij kan de eenheid met de ander, de mens, de mensheid en het universum behulpzaam zijn en niet uitgesloten worden. De zoektocht moet uitmonden in een bewustzijn van integraal met alles en iedereen verbonden te zijn.

De mens wordt door God gezonden in de wereld voor het bewerkstelligen van deze vervolmaking, heling en verlossing van de ander en de wereld. Gezonden, zoals Hij de Vader, Zijn Zoon voor eeuwig gezonden heeft; gisteren, vandaag en morgen. Omdat wij geschapen zijn naar het Beeld van de Vader, zijn wij geroepen volgelingen van Christus het Woord te worden, het Beeld van de Vader. De mens is een woord van het Woord, een beeld van het Beeld.

Deze Vader is als het ordenend principe van de ganse schepping, dat erin bestaat het geheel te maken tot een eenvoudig geheel. Dit is de rol van de Zoon, de Logos of het Woord: Hij komt bijeenbrengen en dus vereenvoudigen wat versplinterd en gescheiden is; gesymboliseerd in de Albeheerser in de koepel van de Byzantijnse kerk. Dit principe zit in de mens in zijn verzuchting bijeen te brengen en te verzoenen. Dit principe zit allereest in ons denken dat bestaat in het bijeenbrengen van

gedachten, ideeën, indrukken, ervaringen en gevoelens tot een synthese van wat duidelijk waar is. Dit is onze integriteit, onze ware mens, herontdekken en herstellen.

Mens en God zijn dus in een eenheid van “geschapen naar het Beeld” van de Vader, de Liefde die solidair is met Zijn gevallen schepping. De mens is dus discipel in de mate van een onbeperkte solidariteit met zichzelf en met de Schepping, komende uit één Wijsheid, God.

Dit is onze opgang naar Pasen, een opgang die bestaat in afdalen in de zin van het bestaan om deze te vervullen met het Stralend Avondloos Licht, dat de dood overwint.

V Dominique, 25 februari 2024